

vrijdag 14 maart 2008

Française wil dood, maar mag niet waardig sterven

Chantal Sébire heeft een zeldzame tumor in haar neus- en bijholtes. De ziekte is ongeneeslijk, de tumor groeit verwoestend door.afp

© JEFF PACHOUD

Aansluitend bij dit artikel

- [Verminkende tumor](#)

Wat volgde op dit artikel

- [Frans gerecht verklaart vraag om euthanasie 'onontvankelijk'](#)

PARIJS - Frankrijk is fel geschokt door het doodsverlangen van een ondraaglijk lijdende vrouw. 'Ik word opgevreten door de pijn.'

Van onze correspondent

in Frankrijk

Chantal Sébire is ziek, ernstig ziek. Ze heeft een zeldzame tumor in haar neus- en bijholtes. De ziekte is ongeneeslijk, de tumor groeit verwoestend door.

Het gezicht van de 52-jarige Sébire is daardoor de afgelopen jaren op verschrikkelijke wijze misvormd. De voormalige lerares is enorm opgezwollen rond haar neus en haar ogen puilen op een buitenproportionele manier uit hun kassen.

In 2002 werd de diagnose gesteld, voluit: esthesio-neuroblastoom. Sébire durfde al snel nadat

haar gezicht misvormd raakte de deur niet meer uit en ze moest ook haar werk opgeven. Sinds enkele maanden is ze blind. Ze is ook haar smaak en geurvermogen kwijtgeraakt.

'De situatie wordt elke dag erger', zegt de moeder van drie kinderen in een interview. 'Ik lijd gruwelijk. Het voelt letterlijk alsof ik word opgevreten door de pijn.'

De Française is daarom naar de Franse president en naar de rechtbank gestapt. Ze wil sterven.

Ze bepleitte haar zaak twee uur lang bij de rechter in Dijon. Maar vooralsnog tevergeefs.

'De Franse wet staat me niet toe om zelf te beslissen over de omstandigheden en het moment van mijn dood.'

De enige wettelijke mogelijkheid is dat Sébire in comateuze toestand wordt gebracht. Daarna zou de dood na enkele dagen of weken 'vanzelf' intreden.

'Dan zou ik buiten bewustzijn raken', aldus Sébire. 'Dan zou ik aan bed gebonden zijn en zou mijn leven gerekt worden, wachtend op de dood. Dat weiger ik. Ik wil niet dat de Franse samenleving me dwingt die fasen te doorlopen. Het gaat om mijn waardigheid.'

Sébire wil zèlf kiezen. Volgens haar advocaat Gilles Antonowicz is het géén verzoek om actieve euthanasie. 'Ze eist niet dat iemand haar doodt, maar dat een arts toestemming krijgt om haar medicijnen te geven die het haar mogelijk maken zelf waardig te sterven.'

Sébire: 'Ik kan niets meer doen en de tumor is niet te stoppen. Er is geen chirurgische ingreep mogelijk en er zijn geen medicijnen die mijn ziekte kunnen beëindigen. De tumor groeit zelfstandig door en woekert als onkruid rond mijn reukzenuw.'

Advocaat Antonowicz: 'Het enige dat ze aan de rechter vraagt, is het recht om zelf in te slapen, omringd door haar naasten.'

Sébire: 'Het enige wat ik wil is dat patiënten zoals ik, die ongeneeslijk ziek zijn maar nog wel volledig bij bewustzijn, zelf kunnen beslissen over hun dood, in overleg met hun arts en na een fiat daartoe van medici.'

Als het in Frankrijk onmogelijk blijkt om te sterven zoals ze zelf wil, sluit Sébire niet uit om naar het buitenland uit te wijken, naar Zwitserland, België of Nederland, waar wel wettelijk toegestane hulp kan worden geboden.

'In België en Nederland en sinds kort ook Luxemburg is euthanasie mogelijk voor ongeneeslijk zieken en daar heeft het niet geleid tot een verdachte stijging van het aantal sterfgevallen', zegt ze over de Franse twijfels over legalisering van euthanasie.

Haar ziekte heeft inmiddels politieke aandacht gekregen. Premier Fillon zei dat er grenzen

zijn aan wat de wet kan regelen. Minister van Justitie Dati was harder: 'Een arts is er niet om dodelijke substanties af te geven.'

President Sarkozy zei 'zeer geraakt' te zijn. Hij stelt voor dat een college van medici onderzoekt of inderdaad alle opties voor Sébire zijn uitgeput.

In 2000 speelde in Frankrijk al een soortgelijke zaak die nationale beroering veroorzaakte. De 19-jarige Vincent Humbert raakte toen vrijwel volledig verlamd bij een auto-ongeluk. In 2003 besloten zijn moeder en een arts hem middelen toe te dienen, zodat hij stierf. In 2006 besloot de Franse justitie de moeder en arts niet te vervolgen. De zaak-Humbert leidde tot de wet die nu in Frankrijk regelt dat artsen kunnen beslissen de behandeling van terminale patiënten te staken.

Die optie heeft Sébire uitgesloten. 'Ik ben de enige die lijdt, ik wil ook zelf beslissen.'